

ภาคผนวก ข

ข้อกำหนด ระเบียบ และหนังสือสั่งการกรมราชทัณฑ์เกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยเรือนจำและสิ่งของต้องห้าม

1. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479

- มาตรา 31 ผู้ต้องขังจะต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของเรือนจำ
- มาตรา 35 เมื่อผู้ต้องขังคนใดกระทำผิดวินัย ให้เจ้าพนักงานเรือนจำผู้มีหน้าที่

พิจารณาโดยถ่องแท้ แล้วลงโทษสถานหนึ่ง สถานใด หรือ หลายสถานดังนี้

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) งดการเลื่อนชั้นโดยมีกำหนดเวลา
- (3) ลดชั้น
- (4) ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน หรือติดต่อไม่เกิน 3 เดือน เว้นแต่กรณี

ที่ระบุไว้ในมาตรา 8 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

- (5) ลดหรืองดประโยชน์ และรางวัลทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
- (6) ขังเดี่ยวไม่เกิน 3 เดือน
- (7) ขังห้องมืดไม่มีเครื่องหลับนอนไม่เกิน 2 วัน ในสัปดาห์หนึ่งโดยความเห็นชอบ

ของแพทย์

(8) ตัดจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุก ตามมาตรา 32 (6) มาตรา 45 ผู้ใดเข้าไปในเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ดี หรือบังอาจรับจาก หรือส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง นำเข้ามา หรือเอาออกไปจากเรือนจำซึ่งเงิน หรือสิ่งของต้องห้ามโดยทางใด ๆ อันฝ่าฝืนระเบียบ หรือข้อบังคับของเรือนจำก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

2. กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์พุทธศักราช 2479 ข้อ 99-119 หมวด 5 การลงโทษฐานผิดวินัย

ข้อ 99 ก่อนที่จะลงโทษแก่ผู้ต้องขังฐานผิดวินัย จำต้องให้โอกาสแก่ผู้ต้องขังได้ชี้แจงว่าตนมีข้อแก้ตัวอย่างใดหรือไม่

ข้อ 100 พัสติเรือนจำที่มีผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่ง มีอำนาจลงโทษฐานผิดวินัยดังต่อไปนี้

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อไม่เกิน 2 เดือน
- (3) งดการเลื่อนชั้นไว้ไม่เกิน 6 เดือน
- (4) ชังเดี่ยวไม่เกิน 1 เดือน

พัศดีเรือนจำที่มีผู้บัญชาการเรือนจำโดยเฉพาะมีอำนาจลงโทษดังต่อไปนี้

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อไม่เกิน 1 เดือน
- (3) งดการเลื่อนชั้นไว้ไม่เกิน 3 เดือน

ข้อ 101 สารวัตรเรือนจำมีอำนาจลงโทษเช่นเดียวกับพัศดีเรือนจำที่มีผู้บัญชาการเรือนจำโดยตำแหน่ง

ข้อ 102 เมื่อพัศดีหรือสารวัตรเรือนจำได้ลงโทษตามอำนาจแล้วให้รับรายงานผู้บัญชา-เรือนจำ ส่วนการลงโทษนั้นให้ดำเนินไปได้ ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจสั่งให้ยกการลงโทษ หรือ ลด หรือเพิ่มโทษได้ หากจะมีการสั่งแก้ไขดังกล่าวนี้ ต้องสั่งภายใน 3 วัน นับแต่วันได้รับรายงาน พันกำหนัดนี้แล้วให้ถือว่าไม่แก้ไข ถ้าได้ดำเนินการลงโทษไปก่อนแล้ว คำสั่งแก้ไขมีผลเพียงในส่วนที่จะดำเนินต่อไป

ข้อ 103 ผู้บัญชาการเรือนจำ มีอำนาจทุกสถานตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479

ข้อ 104 ภาคทัณฑ์นั้นพึงกระทำเมื่อ

- ก. ความผิดที่ผู้ต้องขังกระทำไปไม่ร้ายแรงและ
- ข. ผู้ต้องขังก็ได้สำนึกตัวถึงความผิดที่ได้กระทำไปนั้นแล้ว

ข้อ 105 การลงโทษภาคทัณฑ์ ให้กระทำโดยวิธีเรียกตัวมาว่ากล่าวสั่งสอนให้พยายามประพฤติตัวอยู่ในวินัยในกาลต่อไป

ข้อ 106 ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน หรือติดต่อกับบุคคลภายนอกนั้น พึงกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (1) ประพฤติผิดระเบียบ หรือข้อบังคับอันมีไว้สำหรับการเยี่ยมเยียนติดต่อกับบุคคลภายนอก
- (2) พยายามหลบหนีหรือหลบหนีไปแล้ว แต่ได้ตัวคืนมา
- (3) นำเข้ามาหรือมีสิ่งของต้องห้ามไว้ในเรือนจำ
- (4) นำสิ่งของซึ่งมิใช่ของตนออกจากเรือนจำ โดยมีได้รับอนุญาต

ข้อ 107 งดการเลื่อนชั้นนั้น ฟังกระทำในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) กระทำผิดตามที่ระบุไว้ในข้อก่อนหมายเลข (2) และ (3) หรือ (4)
- (2) ทำให้ทรัพย์สินของหลวงหรือผู้อื่นเสียหายโดยประมาท
- (3) กระทำการให้เกิดเหตุติดขัดในงานของผู้ต้องขังอื่นโดยประมาท

ข้อ 108 ลดชั้น ฟังกระทำในกรณีต่อไปนี้

(1) กระทำให้เกิดตามข้อก่อนหมายเลข (2) หรือ (3) โดยเจตนา แต่ไม่เกิดผลเสียหายร้ายแรง

- (2) กระด้างกระเดื่องต่อคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งต่ำกว่าพัศดีลงมา
- (3) ก่อการวิวาทขึ้นกับผู้ต้องขังอื่น แต่ไม่ถึงมีเหตุร้ายแรง
- (4) เล่นการพนัน
- (5) ดื่มสุรา สูบกัญชา ฝิ่นหรือเสพของเมาอื่น ๆ
- (6) คำสั่งของต้องห้าม

ข้อ 109 ลดรางวัลนั้น ฟังกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (1) ทำให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย
- (2) ก่อการวิวาทกับผู้อื่นในขณะทำงาน
- (3) ละทิ้งหรือเพิกเฉยต่องานอันเป็นหน้าที่

การลดรางวัล ฟังลดลงตามส่วนที่เห็นสมควรแก่ความผิด

ข้อ 110 งดรางวัลนั้น ฟังกระทำในกรณีดังกล่าวที่กำหนดไว้ในข้อก่อนเมื่อเกิดผลเสียหายขึ้น และผู้ต้องขังกระทำผิดในกรณีที่กำหนดนั้นโดยจงใจจะให้มีการเสียหายเกิดขึ้น

ข้อ 111 ขังเดียวนั้น ฟังกระทำในกรณีดังต่อไปนี้

(1) กระด้างกระเดื่องต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชาเรือนจำตั้งแต่พัศดีขึ้นไป

(2) วิวาทกับผู้ต้องขังอื่นตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป

(3) เป็นเจ้ามือเล่นการพนัน หรือสมคบกับผู้ต้องขังอื่นเล่นการพนันตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป

(4) ดื่มสุรา สูบกัญชา ฝิ่นหรือเสพของเมาอย่างอื่นตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป

(5) มีของต้องห้ามในจำพวกที่เป็นเครื่องมืออันเป็นอุปกรณ์ในการหลบหนี

- (6) คำสั่งของสิ่งห้าม

ข้อ 112 ชังห้องมีदनัั้น ฟังกระทำในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ก่อการวิวาทกับผู้ต้องชังอื่น
- (2) พยายามหรือทำร้ายร่างกายเจ้าพนักงาน
- (3) ก่อการวุ่นวายแต่ไม่ร้ายแรง
- (4) จงใจหลีกเลียงการงาน
- (5) จงใจขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา
- (6) พยายามหลบหนี

ข้อ 113 เขียนฟังกระทำในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) สมคบกับผู้อื่นก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น
- (2) พยายามหรือทำร้ายเจ้าพนักงาน
- (3) พยายามหลบหนี
- (4) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งหน้า
- (5) จงใจก่อความเสียหายให้แก่ผู้อื่น หรือกิจการของเรือนจำและได้

เกิดความเสียหายขึ้น

ข้อ 114 ถ้ามีการกระทำผิดวินัยในกรณีอย่างอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในหมวดนี้ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาลงโทษสถานใดสถานหนึ่งที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่ใช่โทษเขียน

ข้อ 115 ในกรณีผู้ต้องชังซึ่งจะต้องรับโทษเป็นคนลักษณะติดด้าน โดยได้เคยรับโทษทางวินัยของเรือนจำมากกว่า 2 ครั้งแล้ว ยังประพฤติผิดอีกและโทษสำหรับความผิดทั้ง 3 ครั้ง อยู่ในกำหนด 9 เดือน นับแต่วันต้องโทษครั้งแรกหรือขัดคำสั่งเจ้าพนักงานเรือนจำ โดยจงใจมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง ภายในกำหนด 6 เดือน นับแต่วันต้องโทษครั้งแรก หรือปรากฏว่าเป็นคนเคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกนอกฐานประมาท และลหุโทษมากกว่า 3 ครั้งแล้ว และได้ประพฤติผิดวินัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง ภายใน 6 เดือน นับแต่วันต้องโทษทางวินัยครั้งก่อน ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจสั่งลงโทษเขียน และเพิ่มโทษสถานอื่นตามที่เห็นสมควร

ข้อ 116 ในกรณีที่การกระทำอันหนึ่งเป็นความผิด จะต้องรับโทษหลายสถานนั้น ห้ามมิให้ลงโทษสำหรับความผิดนั้นเกินกว่า 3 สถาน

ข้อ 117 การลงโทษเขียนตามกฎหมายนี้ ฟังลงโทษได้แต่เฉพาะนักโทษเด็ดขาดเท่านั้น และให้คำนึงถึงลักษณะของความผิดที่เกิดขึ้นและลักษณะของบุคคลผู้จะรับโทษกับสถานการณ์แห่งเรือนจำ และให้เขียนราวเดียวสำหรับความผิดซึ่งต้องเขียนนั้นโดยปกติผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้แทน ซึ่งเป็นข้าราชการตั้งแต่ชั้น หรือเทียบชั้นประจำแผนกขึ้นไปมาเป็นประธาน ผู้ทำการ

เขียนจะต้องเป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ และต้องไม่เคยมีสาเหตุอยู่กับผู้จะต้องรับโทษเป็นส่วนตัว ผู้กระทำการเขียนจะต้องบันทึกไม่มีสาเหตุนี้ไว้เป็นหลักฐานการเขียนนั้นให้คว่าเขียน และให้เขียนที่ขาท่อนบน พยายามอย่าให้ซ้ำแนวกันให้ใช้หวายเขียนและหวายนั้นต้องมีขนาดวัดผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 เซนติเมตร เมื่อแพทย์เห็นว่า ผู้รับโทษจะทนการเขียนไม่ได้ ให้แจ้งต่อประธาน และประธานต้องสั่งให้พักการเขียนทันที

ข้อ 118 การขังเดิวนั้น ให้กระทำโดยวิธีแยกผู้ต้องขังรับโทษจากผู้ต้องขังอื่น และคุมขังไว้ในที่ซึ่งจัดขึ้นไว้เป็นพิเศษ ห้ามการติดต่อหรือพูดจากับผู้อื่นทั้งสิ้นให้พัศดีจัดให้มีผู้คอยตรวจรักษาขังเดี่ยวให้เป็นไปตามวรรคก่อน และสังเกตเมื่อมีอาการป่วยเจ็บ ซึ่งต้องมีการรักษาพยาบาลเกิดขึ้น

ข้อ 119 ห้องมืดซึ่งจะให้เป็นที่ขังลงโทษนั้น ต้องให้แพทย์ได้ตรวจเห็นชอบด้วยว่า ไม่ผิดอนามัยอย่างร้ายแรง

สิ่งของต้องห้าม

ข้อ 127 สิ่งของต่อไปนี้ห้ามมิให้นำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ

- (1) ฝิ่น กัญชา หรือยาเสพติดหรือของมีนเมาอย่างอื่น
- (2) สุราหรือน้ำเมาซึ่งดื่มได้เมาอย่างสุรา
- (3) เครื่องอุปกรณ์สำหรับการพนัน
- (4) เครื่องอุปกรณ์ในการหลบหนี
- (5) ศาสดาราวุธ
- (6) ของเฝ้าเสียหรือของมีพิษต่อร่างกาย
- (7) วัตถุระเบิดหรือน้ำมันเชื้อเพลิง
- (8) สัตว์มีชีวิตร
- (9) เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น รวมทั้งอุปกรณ์

สำหรับสิ่งของดังกล่าว

(10) วัตถุ เอกสาร หรือ สิ่งพิมพ์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย หรือ เสื่อมเสีย ต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนเมื่อปรากฏว่าผู้ต้องขังคนใดนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำซึ่งสิ่งของต้องห้าม ให้รายงานผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาสั่งการ

สิ่งของที่อนุญาต

ข้อ 128 สิ่งของต่อไปนี้ถ้ามีจำนวนไม่เกินสมควร อนุญาตให้ผู้ต้องขังนำเข้ามาหรือเก็บรักษาไว้ในเรือนจำ

- (1) เครื่องที่เกี่ยวกับการรักษาอนามัย เช่น แปรงสีฟัน ยาสีฟัน หวี สบู่ ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น
- (2) อาหารที่ปรุงแล้วเสร็จ ซึ่งยอมให้ผู้ต้องขังรับประทานได้ ตามที่กำหนดไว้ในเรื่องการเลี้ยงอาหารการนำเข้ามาและเก็บรักษาไว้ในเรือนจำซึ่งสิ่งของที่อนุญาตดังกล่าวไว้ในวรรคก่อนต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในเรือนจำนั้น